

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

21 päivänä joulukuuta 2023 *

Muutoksenhaku – Vahingonkorvauskanne – Yrityskeskittymät – Euroopan komission päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi – Päätöksen kumoaminen menettelyvirheen vuoksi – Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu – Syy-yhteys

Asiassa C-297/22 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.5.2022,

United Parcel Service Inc., kotipaikka Atlanta, Georgia (Yhdysvallat), edustajinaan F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, A. Pliego Selie, F. Roscam Abbing, T. van Helfteren, advocaten, ja A. Ryan, solicitor,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinaan P. Berghe, M. Farley ja N. Khan,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan, unionin tuomioistuimen presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa viidennen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit Z. Csehi (esittelevä tuomari), M. Ilesič ja I. Jarukaitis,

julkisasiamies: A. M. Collins,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 United Parcel Service Inc. (jäljempänä UPS) vaatii valituksellaan kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 23.2.2022 antaman tuomion United Parcel Service v. komissio (T-834/17, EU:T:2022:84; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sen SEUT 268 artiklaan perustuvan kanteen, jolla vaadittiin korvausta vahingosta, jonka valittaja väittää kärsineensä 30.1.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 431 (asia COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla yrityskeskittymä todettiin sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi, lainvastaisuuden vuoksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL 2004, L 24, s. 1) 7 artiklan, jonka otsikko on ”Keskittymien toteuttamisen lykkääminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 1 artiklassa tarkoitettua yhteisönlaajuista keskittymää, tai [Euroopan] komission 4 artiklan 5 kohdan nojalla tutkittua keskittymää, ei saa toteuttaa ennen kuin siitä on tehty ilmoitus tai ennen kuin se on julistettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan tai 8 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti taikka 10 artiklan 6 kohdan mukaisen olettamuksen perusteella.”

- 3 Kyseisen asetuksen 10 artiklan, jonka otsikko on ”Menettelyn aloittamista ja päätösten tekemistä koskevat määräajat”, 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos [unionin] tuomioistuin antaa tuomion, jolla komission päätös, joka on tehtävä tässä artiklassa säädettyssä määräajassa, kokonaan tai osittain kumotaan, komissio tutkii keskittymän uudelleen tehdäkseen 6 artiklan 1 kohdan mukaisen päätöksen.

Keskittymä on tutkittava uudelleen vallitsevien markkinaolosuhteiden perusteella.

Ilmoituksen tekijöiden on tehtävä uusi ilmoitus tai täydennettävä alkuperäistä ilmoitusta viipymättä, jos alkuperäinen ilmoitus ei enää ole täydellinen markkinaolosuhteissa tai toimitetuissa tiedoissa tapahtuneiden muutosten vuoksi. Jos tällaisia muutoksia ei ole, osapuolten on vahvistettava tämä viipymättä.

Edellä 1 kohdassa säädetty määräajat alkavat kulua sitä päivää seuraavasta työpäivästä, jona täydelliset tiedot vastaanotetaan uudessa ilmoituksessa, täydennetyssä ilmoituksessa tai kolmannen alakohdan mukaisessa vahvistuksessa.

Tämän kohdan toista ja kolmatta alakohtaa sovelletaan myös 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.”

Asian tausta

- 4 Asian tausta, sellaisena kuin se ilmenee valituksenalaisen tuomion 1–13 kohdasta, on seuraava:

”1 Kantaja ja TNT Express NV (jäljempänä TNT) ovat kaksi Euroopan talousalueella (ETA) pienpakettien kansainvälisten pikatoimituspalvelujen markkinoilla toimivaa yritystä.

- 2 Euroopan komissio julkaisi 26.6.2012 keskittymää koskevan ennakoilmoituksen (asia COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (EUVL 2012, C 186, s. 9) – –
- 3 Komissio ilmoitti UPS:lle 11.1.2013 aikovansa kieltää suunnitellun keskittymän sen ja TNT:n välillä.
- 4 UPS julkisti kyseisen tiedon 14.1.2013 päivättyllä lehdistötiedotteella.
- 5 – –
- 6 Komissio antoi 30.1.2013 [riidanalaisen päätöksen]. Komissio katsoi, että UPS:n ja TNT:n keskittymä estää olennaisesti tehokasta kilpailua kyseessä olevien palvelujen markkinoilla 15 jäsenvaltiossa, nimittäin Bulgariassa, Tšekissä, Tanskassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa, Unkarissa, Maltalla, Alankomaissa, Puolassa, Romaniassa, Sloveniassa, Slovakiassa, Suomessa ja Ruotsissa.
- 7 UPS ilmoitti samana päivänä julkaisemassaan lehdistötiedotteessa luopuvansa suunnitellusta keskittymästä.
- 8 UPS nosti 5.4.2013 unionin yleisessä tuomioistuimessa riidanalaista päätöstä koskevan kumoamiskanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-194/13, ja esitti nopeatuttua menettelyä koskevan pyynnön, jonka unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi.
- 9 FedEx Corp. ilmoitti 7.4.2015 TNT:tä koskevasta ostotarjouksesta.
- 10 Komissio julkaisi 4.7.2015 keskittymää koskevan ennakoilmoituksen (asia M.7630 – FedEx/TNT Express) (EUVL 2015, C 220, s. 15), joka liittyi oikeustoimeen, jolla FedEx Corp:n oli määrä ostaa TNT.
- 11 Komissio antoi 8.1.2016 FedExin ja TNT:n väliseen oikeustoimeen liittyvän, keskittymän julistamista sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi koskevan päätöksen (asia M.7630 – FedEx/TNT Express), jonka tiivistelmä julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2016, C 450, s. 12).
- 12 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen 7.3.2017 antamallaan tuomiolla United Parcel Service v. komissio (T-194/13, EU:T:2017:144).
- 13 Komissio teki 16.5.2017 valituksen 7.3.2017 annetusta tuomiosta United Parcel Service v. komissio (T-194/13, EU:T:2017:144), ja unionin tuomioistuin hylkäsi sen 16.1.2019 antamallaan tuomiolla komissio v. United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 5 UPS nosti 29.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jolla se vaati ensinnäkin 1,742 miljardia euron suuruista korvausta vahingosta, joka sille oli aiheutunut riidanalaisen päätöksen lainvastaisuudesta, ja toiseksi maksettavista korvauksista kannettavien verojen korvaamista.

- 6 Kannekirjelmän mukaan 1,742 miljardin euron väitetty vahinko jakautui seuraavasti:
- 131 miljoonaa euroa, joka vastaa UPS:n sen seurauksena kärsimän vahingon nettomäärää, että se joutui maksamaan fuusiosopimuksen mukaisesti TNT:lle irtisanomiskorvauksen (200 miljoonaa euroa bruttona) siitä syystä, että keskittymää ei voitu toteuttaa
 - lisättyä 1,638 miljardilla eurolla, jossa otetaan huomioon keskittymän kieltämisen vuoksi menetettyjen kustannuksiin liittyvien synergiaetujen nettoarvo verojen jälkeen
 - lisättyä 2,4 miljoonalla eurolla, joka vastaa UPS:n maksamia oikeudenkäyntikuluja (3,7 miljoonaa euroa bruttona) FedExin ja TNT:n menettelyyn osallistumisesta
 - vähennettynä 29 miljoonalla eurolla (44,2 miljoonaa euroa bruttona) säästettyjen liiketoimiin liittyvien kustannusten vuoksi.
- 7 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi UPS:n kanteen valituksenalaisella tuomiolla.
- 8 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 94 ja 123 kohdassa ensimmäisenä pääkokonaisuutena pidettävistä menettelyllisten oikeuksien loukkaamisesta johtuvista lainvastaisuuksista ensinnäkin, että UPS:n puolustautumisoikeuksien loukkaaminen sen johdosta, että komissio ei antanut sille tiedoksi ekonometrisen mallin lopullista versiota, vahvistettiin jo lopullisesti 7.3.2017 annetulla tuomiolla United Parcel Service v. komissio (T-194/13, EU:T:2017:144, 221 ja 222 kohta), joka tuli lainvoimaiseksi sen jälkeen, kun komission valitus hylättiin 16.1.2019 annetulla tuomiolla komissio v. United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23). Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan loukkaamalla UPS:n puolustautumisoikeuksia komissio rikkoi unionin oikeussääntöä, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeisellä tavalla.
- 9 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 143 kohdassa perusteettomana UPS:n väitteen, jonka mukaan komissio myös loukkasi sen menettelyllisiä oikeuksia tehokkuusetujen arvioinnin yhteydessä, koska komissio ei antanut sille tiedoksi tehokkuusetujen arviointiperusteita.
- 10 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 172 ja 182 kohdassa, että väitettyä menettelyllisiä oikeuksia koskevaa loukkausta sen johdosta, että tiettyjä FedExin luottamuksellisia asiakirjoja ei annettu valittajalle tiedoksi, ei ollut näytetty toteen.
- 11 Toisena pääkokonaisuutena pidettävien, keskittymän aineellista arviointia koskevista väitetyistä virheistä johtuvien lainvastaisuuksien osalta unionin yleinen tuomioistuin katsoi ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 228 kohdassa – punnittuaan asiassa kyseessä olevia intressejä –, etteivät UPS:n väittämät komission ekonometristä mallia koskevat sääntöjenvastaisuudet olleet riittävän ilmeisiä aiheuttamaan sopimussuhteen ulkopuolista unionin vastuuta.
- 12 Unionin yleinen tuomioistuin totesi toiseksi valituksenalaisen tuomion 289 kohdassa, ettei UPS ollut osoittanut, että väitettyjen tehokkuusetujen todennettavuuden arvioinnissa tehtiin virheitä, jotka ovat omiaan aiheuttamaan sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun.
- 13 Kolmannen pääkokonaisuuden yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 343 kohdassa lainvastaisuuden, joka johtui siitä, ettei ekonometristä mallia annettu UPS:lle tiedoksi, ja kolmen väitetyn vahingon, joista UPS vaati korvausta sillä

- perusteella, ettei se voinut toteuttaa suunniteltua keskittymää, välisen syy-yhteyden olemassaolosta, että UPS:n osallistumisesta FedExin ja TNT:n keskittymän valvontamenettelyyn aiheutuneita kustannuksia koskeva vahingonkorvausvaatimus oli hylättävä.
- 14 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 350 kohdassa, että koska se, että UPS maksoi TNT:lle 200 miljoonan euron irtisanomiskorvauksen, johtui suoraan näiden kahden yrityksen välisestä sopimuksesta, ei ollut osoitettu, että UPS:n menettelyllisten oikeuksien loukkaaminen tai muut UPS:n väittämät rikkomiset olivat kyseisen vahingon ratkaiseva syy.
- 15 Viimeisenä pääkokonaisuutena unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 353 kohdassa ensinnäkin UPS:n tulonmenetyksestä, joka johtui keskittymähankkeen kariutumisesta, että UPS:n vaatimusta oli tulkittava siten, että sen kohteena oli korvauksen vaatiminen tiettyihin kustannuksiin liittyvien varmojen synergiaetujen menettämisestä eikä kyseisen keskittymän toteuttamismahdollisuuden menettämisestä. Koska UPS esitti vasta unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamassaan vastauksessa, että vahingonkorvausvaatimukseen sisältyi tietyllä tavalla mahdollisuuden menettäminen, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kyseinen uusi vahinkoperuste esitettiin liian myöhään eikä sitä näin ollen voitu ottaa tutkittavaksi.
- 16 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 355 ja 358 kohdassa, ettei UPS ollut osoittanut eikä toimittanut todisteita, joiden perusteella voidaan päätellä riittävällä varmuudella, että käytetyn ekonometrisen mallin suunnitteluun liittyvät virheet olivat riittäviä kumoamaan suunniteltua keskittymää koskevan taloudellisen analyysin kokonaisuudessaan sekä tehokkaan kilpailun olennaisen esteen toteamisen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös valituksenalaisen tuomion edellä mainituissa kohdissa, ettei voida päätellä, että puolustautumisoikeuksien loukkaamisella oli ratkaiseva vaikutus suunniteltua keskittymää koskevan valvontamenettelyn tuloksiin.
- 17 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 365 kohdassa, että koska UPS luopui jo 14.1.2013 suunnitelmastaan ostaa TNT, voitiin olettaa, että vaikka sääntöjenvastaisuudesta, johon komissio syyllistyi riidanalaista päätöstä tehdessään, saattoi aiheutua UPS:lle tulonmenetyksiä, se, että kyseinen yritys päätti luopua suunnitellusta keskittymästä heti riidanalaisen päätöksen julkistamisen jälkeen, katkaisi siten kaikki välittömät syy-yhteydet tämän sääntöjenvastaisuuden ja väitetyn vahingon välillä.
- 18 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 371 kohdassa päätelmänään, ettei ollut näytetty toteen, että UPS:n menettelyllisten oikeuksien loukkaaminen tai muut sen väittämät rikkomiset olivat sen väitetysti kärsimän tulonmenetyksen ratkaiseva syy, ja että vaatimus tämän vahingon korvaamisesta oli näin ollen hylättävä.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

- 19 UPS vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - määrää UPS:lle korvauksen SEUT 340 artiklan mukaisissa menettelyissä aiheutuneesta vahingosta sovellettavine korkoineen siten kuin ensimmäisessä oikeusasteessa vaadittiin

- vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa komission korvaamaan tässä oikeudenkäynnissä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- hylkää valituksen ja
- velvoittaa UPS:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

21 UPS esittää valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen yhtäältä katsoessaan, että komission käyttämään ekonometriseen malliin liittyvät vakavat virheet, jotka olivat sen vastuulla, eivät voineet aiheuttaa sopimussuhteen ulkopuolista unionin vastuuta, ja toisaalta todetessaan, ettei virheen ja väitetyn vahingon välillä ollut syy-yhteyttä. Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, ettei irtisanomiskorvausta voitu vaatia takaisinperittäväksi, koska siitä oli sovittu vapaaehtoisesti. Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että UPS:n riidanalaisen päätöksen johdosta toteuttamat toimet katkaisivat syy-yhteyden komission vakavan virheen ja tulonmenetykseen liittyvän vahingon välillä. Neljännen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että komissiolla oli harkintavaltaa arvioida tehokkuusetuja eikä komissio siten tehnyt riittävän ilmeistä virhettä tehokkuusetujen arvioinnissa. Viidennen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, ettei UPS ollut esittänyt kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle FedExin asiakirjoja koskevia tarvittavia vaatimuksia. Kuudennen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että mahdollisuuden menettämiseen perustuva vahinko oli uusi vahinkoperuste, jota ei tämän johdosta voitu ottaa tutkittavaksi.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 22 Kolmannella valitusperusteellaan, joka on tutkittava ensimmäiseksi, UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se teki valituksenalaisen tuomion 364 ja 365 kohdassa oikeudellisia virheitä todetessaan, että UPS:n riidanalaisen päätöksen johdosta toteuttamat toimet katkaisivat komission vakavan virheen ja tulonmenetykseen liittyvän UPS:n vahingon, joka johtui keskittymähankkeen kariutumisen, välisen syy-yhteyden. UPS:n mukaan sen toteuttamat toimet johtuivat suoraan riidanalaisesta päätöksestä.
- 23 UPS täsmentää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että UPS oli päättänyt luopua suunnitellusta keskittymästä, koska unionin yleinen tuomioistuin päätyi oikeudellisesti virheelliseen päätelmään, joka perustui saatavilla olevien todisteiden ilmeisen vääristyneeseen tulkintaan. UPS nimittäin väittää, ettei se ollut luopunut hankintaa koskevasta suunnitelmastaan, sillä se oli vaatinut unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja hakenut asian käsittelemistä nopeutetussa menettelyssä. UPS väittää lisäksi antaneensa sopimusperusteisen sitoumuksen tarjouksensa säilyttämisestä niin kauan kuin komissio ei kieltänyt keskittymää. UPS:n mukaan se ilmoitti 14.1.2013 päivätyllä lehdistötiedotteella pääomamarkkinoille, että jos komissio tosiaan tekisi kieltävän päätöksen, UPS olisi oikeudellisesti kykenemätön toteuttamaan tarjouksen, jonka voimassaoloaika päättyisi sen sopimusehtojen mukaisesti. UPS:n mukaan se julkaisi tämän jälkeen 30.1.2013, jolloin riidanalainen päätös tehtiin, lehdistötiedotteen, jossa selvitettiin kyseisen päätöksen seurauksena toteutettavat vaaditut sopimusmenettelyt. UPS väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei voinut näiden sopimusmenettelyiden yhteydessä moittia UPS:ää siitä, että se toteutti asetuksen N:o 139/2004 7 artiklassa, jossa säädetään, että kiellettyä keskittymää ei saa toteuttaa, vaaditut toimenpiteet.
- 24 UPS väittää toisena pääargumenttinaan, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan komission vakavan virheen ja tulonmenetykseen liittyvän UPS:n vahingon, joka johtui keskittymähankkeen kariutumuksesta, välinen syy-yhteys katkesi, koska UPS ei jättänyt toista ostotarjousta TNT:stä eikä reagoinut FedExin tarjoukseen tekemällä kilpailevaa tarjousta, on virheellinen eikä vastaa taloudellista todellisuutta.
- 25 UPS:llä ei ensinnäkään ollut sen mukaan mitään syytä odottaa toisenlaista lopputulosta, koska yhtäältä riidanalaisen päätöksen kumoamisen menettely oli yhä vireillä ja komissio puolusti kyseisen päätöksen laillisuutta kiivaasti. UPS:n mukaan yhdeltäkään osapuolelta ei toisaalta voida vaatia, että se jatkaa keskittymästä ilmoittamista siinä toivossa, että se lopulta hyväksytään, riippumatta siitä, oliko tämä mahdollista julkisia ostotarjouksia koskevien säännösten nojalla kaupallisesta tai muusta näkökulmasta katsoen.
- 26 Koska UPS:n mukaan on toiseksi niin, että tällaista uutta tarjousta ei olisi hyväksytty tai Alankomaiden rahoitusalan sääntelyviranomaisen olisi todennäköisesti kieltänyt sen julkisia ostotarjouksia koskevan Alankomaiden lainsäädännön nojalla, jossa edellytetään, että mainittu viranomaisen hyväksyy julkista ostotarjousta koskevan muistion ennen kuin asianosainen voi toteuttaa kyseisen yrityskaupan, UPS väittää, että on virheellistä ja epärealistista väittää, että se olisi voinut tehdä tarkistetun tarjouksen ennen kuin unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen.
- 27 Kolmanneksi UPS väittää, että FedEx oli jo hankkinut TNT:n unionin yleinen tuomioistuimen kumotessa riidanalaisen päätöksen eikä UPS voinut enää tehdä TNT:tä koskevaa ostotarjousta. UPS:n mukaan se ei tässä tilanteessa voinut myöskään pyytää komissiota jatkamaan sen arviointia tarjouksesta, jonka UPS teki TNT:stä. UPS väittää unionin yleisen tuomioistuimen hyväksyneen sen, että menettely asetetaan etusijalle, mutta riidanalaisen päätöksen kumoaminen tapahtui yli vuosi sen jälkeen, kun FedEx oli hankkinut TNT:n.
- 28 Komissio väittää, että kolmas valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja että se on osittain perusteeton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 Aluksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on SEUT 256 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan vain tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja sen pohjalta tehtyihin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (tuomio 14.10.2021, NRW. Bank v. SRB, C-662/19 P, EU:C:2021:846,

- 35 kohta). Lukuun ottamatta sitä tapausta, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikkojen arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 25.3.2021, Deutsche Telekom v. komissio, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 68 kohta).
- 30 Valittajan, joka väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, on SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikasta ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 10.11.2022, komissio v. Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Tällaisesta vääristyneellä tavalla huomioon ottamisesta on kyse silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin on selvästi ylittänyt selvitysaineiston asianmukaisen arvioinnin rajat. Tältä osin ei riitä sen osoittaminen, että asiakirjaa voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin sitä tulkitsi (tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44 kohta ja tuomio 16.2.2023, komissio v. Italia, C-623/20 P, EU:C:2023:97, 128 kohta).
- 32 Nyt käsiteltävällä valitusperusteella UPS ei moiti unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se luonnehti tosiseikkoja oikeudellisesti virheellisellä tavalla katsoessaan valituksenalaisen tuomion 365 kohdassa, että se seikka, että UPS luopui suunnitellusta keskittymästä, jonka tarkoituksena oli TNT:n hankkiminen, heti riidanalaisen päätöksen julkistamisen jälkeen eli ennen FedExin TNT:tä koskevan ostotarjouksen ilmoittamista, on toimi, joka katkaisi välittömän syy-yhteyden sääntöjenvastaisuuden, johon komissio syyllistyi riidanalaisesta päätöstä tehdessään, ja väitetyn vahingon välillä. UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta sitä vastoin siitä, että se otti selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon katsoessaan valituksenalaisen tuomion 364 ja 365 kohdassa, että UPS oli luopunut kyseisestä keskittymähankkeesta.
- 33 Tältä osin on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi – tosiseikkojen arviointia koskevan itsenäisen toimivaltansa puitteissa – valituksenalaisen tuomion 364 ja 365 kohdassa, että UPS oli ilmoittanut yksiselitteisesti 14.1.2013 antamassaan ensimmäisessä lehdistötiedotteessa päättäneensä luopua suunnitellusta keskittymästä TNT:n kanssa ja todennut 30.1.2013 antamassaan toisessa lehdistötiedotteessa, että se oli peruuttanut TNT:tä koskevan tarjouksensa ja että kyseiset kaksi yritystä olivat päättäneet päättää fuusiosopimuksensa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen toimivaltansa nojalla, että UPS oli päättänyt luopua TNT:n ostamisesta jo 14.1.2013 ja ettei se koskaan palannut tähän luopumispäätökseen, minkä osoittaa myös se, ettei UPS jättänyt riidanalaisen päätöksen jälkeen uutta tarjousta TNT:stä eikä reagoinut FedExin tarjoukseen tekemällä kilpailevaa tarjousta.
- 34 On kuitenkin todettava, että UPS tyytyy nyt käsiteltävän valitusperusteen tueksi esittämillään perusteluilla vetoamaan asiakirjojen eli käsiteltävässä asiassa 14.1.2013 ja 30.1.2013 antamiensa lehdistötiedotteiden sekä niihin liittyvien tosiseikkojen sellaiseen tulkintaan, joka poikkeaa valituksenalaisessa tuomiossa omaksutusta tulkinnasta, osoittamatta tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ilmeisellä tavalla vääristellyt asiakirja-aineiston asiakirjoja ja ylittänyt

selvitysaineiston asianmukaisen arvioinnin rajat, kun se katsoi, että UPS oli päättänyt luopua kyseessä olevasta keskittymästä. Tältä osin on lisäksi todettava, että UPS ei moiti unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se otti selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon katsoessaan valituksenalaisen tuomion 363 kohdassa, että 19.3.2012 tehty fuusiosopimus antoi UPS:lle mahdollisuuden oman harkintansa mukaan jatkaa TNT:tä koskevan tarjouksensa voimassaoloaikaa, jos keskittymä julistetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi.

- 35 UPS:n tässä asiayhteydessä esittämien argumenttien perusteella, jotka koskevat sen seikan merkityksellisyyttä, että UPS ei jättänyt toista ostotarjousta TNT:stä tai kilpailevaa tarjousta vastauksena FedExin tarjoukseen, ei voida osoittaa selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon ottamista. On nimittäin niin, ettei UPS suinkaan kyseenalaistanut näillä argumenteilla unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 365 kohdassa suorittamaa tosiseikkoja koskevaa arviointia, jonka mukaan UPS ei jättänyt toista ostotarjousta TNT:stä eikä reagoinut FedExin tarjoukseen tekemällä kilpailevaa tarjousta, vaan hyväksyi kyseisen tosiseikkoja koskevan arvioinnin ja tyytyi ainoastaan vetoamaan olosuhteisiin, jotka sen mukaan oikeuttavat tällaiset tosiseikat.
- 36 Tässä tilanteessa kolmas valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 37 Toisella valitusperusteellaan UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se teki valituksenalaisen tuomion 346, 347 ja 350 kohdassa oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei riittävän vakavan komission virheen ja irtisanomiskorvauksen välillä ollut syy-yhteyttä, pelkästään sillä perusteella, että tähän korvaukseen oli suostuttu vapaaehtoisesti.
- 38 UPS väittää aluksi, että sopimussuhteen ulkopuolinen unionin vastuu syntyy silloin, kun yksityiselle aiheutunut vahinko on suoraan seurausta unionin toimielimen riittävän ilmeisestä virheestä, riippumatta siitä, että vahingon aiheuttajana oli yksityisten välinen sopimus, jonka perustana olevaan sopimusvelvoitteeseen sitouduttiin ennen mainitun riittävän vakavan virheen tekemistä. UPS täsmentää tältä osin, että mikäli seurataan unionin yleisen tuomioistuimen päättelyä, unioni ei olisi koskaan vastuussa toimielimensä tekemän riittävän vakavan virheen johdosta yksityisten kärsimästä vahingosta siinä tapauksessa, että yksityiset ovat vapaaehtoisesti solmineet taustalla olevan sopimussuhteen tai sitoutuneet siihen vapaaehtoisesti. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi UPS:n mukaan, että yksityisten, joihin unionin toimielimen toimi vaikuttaa, väitetty tahtotila ja vapaa suostumus ovat ratkaisevia seikkoja, joiden perusteella voidaan todeta syy-yhteyden olemassaolo. UPS väittää kuitenkin, ettei SEUT 340 artiklan soveltamisalasta mitenkään suljeta pois sellaisten vahinkojen korvaamista, jotka liittyvät sopimuksiin, jotka yksityiset ovat tehneet vapaaehtoisesti tai joihin ne ovat suostuneet vapaaehtoisesti.
- 39 Vaikka UPS toteaa tämän jälkeen irtisanomiskorvauksen olemassaolon olevan peräisin 19.3.2012 tehdystä fuusiosopimuksesta, tämä ei ole tilanne kyseisen korvauksen maksamisen osalta, sillä sen maksaminen perustui riidanalaiseen päätökseen. UPS:n mukaan käsiteltävä asia eroaa tältä osin 16.7.2009 annetulla tuomiolla komissio v. Schneider Electric (C-440/07 P, EU:C:2009:459) ratkaistusta asiasta. UPS nimittäin väittää, että kyseisessä asiassa Schneider olisi voinut välttää väitetyn vahingon syntymisen, jos se olisi jatkanut yrityskeskittymän valvontamenettelyä

saadakseen hyväksynnän Legrandin hankkimiselle sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin oli kumonnut jo toteutettua yrityskeskittymää koskevan kiellon, mutta se päätti sen sijaan luopua kyseisestä menettelystä. UPS:n mukaan se ei kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa olisi voinut välttyä irtisanomiskorvauksen maksamisesta, kun otetaan huomioon, että kyseinen korvaus oli käytännössä pakollinen.

- 40 UPS väittää lopuksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei vastannut sen väitteeseen, jonka mukaan irtisanomiskorvauksen sisällyttäminen 19.3.2012 tehtyyn fuusiosopimukseen oli käytännössä ollut pakollista. UPS täsmentää tältä osin, että väite, jonka mukaan irtisanomiskorvausta ei voida periä takaisin pelkästään sillä perusteella, että kyseiseen korvaukseen oli suostuttu vapaaehtoisesti, on virheellinen. UPS:n mukaan on nimittäin niin, että yritykset, joita julkinen ostotarjous koski, tosiasiallisesti edellyttävät irtisanomiskorvauksen sisällyttämistä sopimukseen.
- 41 Komissio katsoo, että kyseinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 42 Aluksi on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 344 ja 345 kohdassa, että irtisanomiskorvauksen maksaminen perustui 19.3.2012 tehtyyn fuusiosopimukseen sisältyvään sopimusvelvoitteeseen. Kyseisessä sopimuksessa määrättiin, että UPS:n tekemän TNT:n osakepääomaa koskevan julkisen ostotarjouksen lykkääväksi ehdoksi asetettiin komission myönteinen päätös ja että kyseisen lykkäävän ehdon täyttymättä jääminen oli fuusiosopimuksen irtisanomisperuste, joka oikeutti TNT:n saamaan ehdoilla UPS:ltä 200 miljoonan euron suuruisen irtisanomiskorvauksen.
- 43 Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen tuomion 346 ja 347 kohdassa, että kyseinen sopimusperusteinen sitoumus johtui osapuolten halukkuudesta jakaa keskenään oman vapaan harkintansa mukaan riski siitä, ettei komissio hyväksy suunniteltua keskittymää etukäteen, ja yhteisöjen tuomioistuin on muistuttanut 16.7.2009 antamansa tuomion komissio v. Schneider Electric (C-440/07 P, EU:C:2009:459) 203 kohdassa, että tämä riski sisältyy luonnostaan jokaiseen yrityskeskittymien valvontamenettelyyn. Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi viittaamalla edellä mainitun tuomion 205 kohtaan, etteivät komission päätöksen adressaatin vapaasti tekemien sopimusvelvoitteiden vahingolliset seuraukset voi olla kyseiseen päätökseen liittyvistä lainvastaisuuksista aiheutuneen vahingon ratkaiseva syy.
- 44 UPS:n tämän tuomion 38 kohdassa esittämistä väitteistä on ensimmäiseksi todettava, ettei valituksenalaista tuomiota voida tulkita siten, että sen mukaan unionin toimielimen vastuu on suljettu pois kaikissa sellaisissa tilanteissa, joissa väitetty vahinko perustuu sopimussuhteisiin. On totta, että jos unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 347 kohdassa olevaa huomautusta, jonka mukaan komission päätöksen adressaatin vapaasti tekemien sopimusvelvoitteiden vahingolliset seuraukset eivät voi olla kyseistä päätöstä rasittavista lainvastaisuuksista aiheutuneen vahingon ratkaiseva syy, tarkastellaan erikseen, voidaan päätyä tällaiseen tulkintaan. Kuten valituksenalaisen tuomion 344–347 kohdasta kokonaisuutena luettuna kuitenkin ilmenee, unionin yleisen tuomioistuimen päättely liittyy nimenomaisesti nyt käsiteltävän asian sopimusehtoon, jonka nojalla osapuolet jakoivat keskenään oman vapaan harkintansa mukaan riskin siitä, ettei komissio hyväksy suunniteltua keskittymää etukäteen, asettamalla kiinteämääräisen 200 miljoonan euron suuruisen irtisanomiskorvauksen.

- 45 Toiseksi UPS:n väitteestä, jonka mukaan irtisanomiskorvaus oli käytännössä pakollinen, on todettava, että kyseisellä väitteellä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 346 ja 347 kohdassa sen yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvan tosiseikkojen arvioinnin yhteydessä esittämä toteamus, jonka mukaan irtisanomiskorvaukseen suostuttiin käsiteltävässä asiassa vapaaehtoisesti, vetoamatta minkäänlaiseen vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen tai näyttämättä tällaista vääristyneellä tavalla huomioon ottamista toteen.
- 46 Tästä seuraa, että kyseinen väite on jätettävä muutoksenhakuvaiheessa tutkimatta tämän tuomion 29 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.
- 47 Kolmanneksi väitteestä, joka koskee perustelujen puuttumista, koska unionin yleinen tuomioistuin ei vastannut UPS:n väitteeseen siitä, että irtisanomiskorvaukseen ei suostuttu vapaaehtoisesti vaan että se oli käytännössä pakollinen, on muistutettava, että unionin yleiselle tuomioistuimelle SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan nojalla kuuluva perusteluvelvollisuus edellyttää, että sen on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä päättelynsä siten, että niille, joita ratkaisu koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia ratkaisun laillisuuden. Tämä velvollisuus ei velvoita unionin yleistä tuomioistuinta esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan osapuolten esittämiä päätelmiä. Perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan ne, joita ratkaisu koskee, saavat niiden avulla selville perusteet, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutuu, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan valvontaansa muutoksenhaun tutkimisen yhteydessä (tuomio 2.2.2023, Espanja ym. v. komissio, C-649/20 P, C-658/20 P ja C-662/20 P, EU:C:2023:60, 113 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Nyt käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, että unionin yleinen tuomioistuin vastasi nimenomaisesti UPS:n väitteeseen siitä, että irtisanomiskorvaus oli käytännössä pakollinen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 346 kohdassa, että sopimusperusteinen sitoumus jakaa UPS:n ja TNT:n välillä riski siitä, ettei komissio hyväksy suunniteltua keskittymää etukäteen, tehtiin vapaaehtoisesti, ja unionin tuomioistuin on muistuttanut, että tämä riski sisältyy luonnostaan jokaiseen yrityskeskittymien valvontamenettelyyn.
- 49 Näin ollen toinen valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa

Asianosaisten lausumat

- 50 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se teki muun muassa valituksenalaisen tuomion 356–358 kohdassa oikeudellisen virheen ja otti riidanalaisen päätöksen vääristyneellä tavalla huomioon, kun se katsoi, että komission käyttämä ekonometrinen malli oli ainoastaan yksi niistä seikoista, jotka oikeuttavat keskittymiä koskevan kiellon, ja että UPS ei ollut osoittanut, että yksilöidyt oikeudelliset virheet vaikuttivat ratkaisevasti riidanalaiseen päätökseen.
- 51 Komissio väittää, että tämä osa on osittain jätettävä tutkimatta ja että se on osittain perusteeton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 52 On muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 354–358 kohdassa, ettei tämän tuomion 123 kohdassa todetun UPS:n menettelyllisten oikeuksien riittävän ilmeisen loukkaamisen tai komission ekonometrisen mallin suunnitteluun väitetysti liittyvien virheiden voitu katsoa olevan UPS:n tulonmenetyksen johdosta kärsimän aineellisen vahingon, joka aiheutui sen johdosta, ettei suunniteltua keskittymää voitu toteuttaa, syy.
- 53 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 365 kohdassa, että vaikka oletettaisiin, että sääntöjenvastaisuudesta, johon komissio syyllistyi riidanalaista päätöstä tehdessään, saattoi aiheutua UPS:lle tulonmenetystä, se, että kyseinen yritys päätti luopua suunnitellusta keskittymästä heti riidanalaisen päätöksen julkistamisen jälkeen, katkaisi siten kaikki välittömät syy-yhteydet tämän sääntöjenvastaisuuden ja väitetyn vahingon välillä.
- 54 Kuten tämän tuomion 32–36 kohdassa olevista perusteluista ilmenee, koska UPS:n väitteet, joilla se riitautti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 365 kohdassa esittämän toteamuksen, hylättiin, on todettava, että valituksenalaisen tuomion 355–358 kohdan mukaan menettelyllisten oikeuksien loukkaamisen tai muiden komission väitetysti tekemien loukkaamisten ja UPS:n tulonmenetyksen vuoksi väitetysti kärsimän aineellisen vahingon, joka aiheutui sen johdosta, ettei suunniteltua keskittymää voitu toteuttaa, välisen syy-yhteyden arviointi on luonteeltaan ylimääräinen perustelu.
- 55 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun ylimääräisiä perusteluja koskevat argumentit eivät voi aiheuttaa tämän ratkaisun kumoamista ja ovat näin ollen tehottomia (määräys 17.1.2023, Theodorakis ja Theodoraki v. neuvosto, C-137/22 P, EU:C:2023:41, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Tästä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä tehottomana.

Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa sekä neljäs ja viides valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 57 Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa UPS väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 216 ja 226 kohdassa, että pelkästään se seikka, että komissio käytti ekonometristä mallia, johon liittyi sääntöjenvastaisuuksia eli testaamattomiin ja tarkistamattomiin olettamuksiin perustuva epätavanomainen menetelmä, tutkimatta sen tulosten luotettavuutta ja mallin herkkyyttä, ei riitä perusteeksi sille, että nämä sääntöjenvastaisuudet ovat riittävän ilmeisiä aiheuttamaan sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun.
- 58 Neljännessä valitusperusteessa, joka on jaettu kolmeen osaan, UPS väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki muun muassa valituksenalaisen tuomion 124–143 ja 229–289 kohdassa tehokkuusetujen arviointia koskevia oikeudellisia virheitä.
- 59 Viidennessä valitusperusteessa UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se teki valituksenalaisen tuomion 172, 182 ja 183 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että UPS:n pyynnöt saada tutustua FedExin kilpailukykyä koskeviin asiakirjoihin eivät olleet täsmällisiä, minkä johdosta se oli menettänyt oikeutensa tutustua tiettyihin FedExin asiakirjoihin.

- 60 Komissio kiistää kaikki väitteet, joihin ensimmäisen valitusperusteen tässä osassa ja muiden mainittujen valitusperusteiden yhteydessä on vedottu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 61 Kuten unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 82 kohdassa, unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unioni on SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: unionin toimielimen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiaassa syntynyt ja toimielimen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut, on niin, että jos yksi näistä edellytyksistä jää täyttymättä, kanne on kokonaisuudessaan hylättävä, eikä ole tarpeen tutkia sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun muita edellytyksiä (tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41 ja 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuimilla ei myöskään ole velvollisuutta tutkia näitä edellytyksiä määrättyssä järjestyksessä (tuomio 5.9.2019, Euroopan unioni v. Guardian Europe ja Guardian Europe v. Euroopan unioni, C-447/17 P ja C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Koska nyt tarkasteltavan valituksen toinen ja kolmas valitusperuste hylättiin, on katsottava, että UPS ei ole tehokkaasti riitauttanut unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 350 ja 365 kohdassa esittämiä toteamuksia, joiden mukaan syy-yhteyttä ei ole näytetty toteen yhtäältä irtisanomiskorvauksen maksamisena ilmenevän väitetyn vahingon tai toisaalta UPS:n sen johdosta väitetyksi kärsimän tulonmenetyksen, ettei suunniteltua keskittymää voitu toteuttaa, osalta. UPS ei myöskään käsiteltävässä asiassa kyseenalaistanut unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 343 kohdassa esittämiä päätelmiä, jotka koskevat sitä, että syy-yhteyttä sellaisen vahingon osalta, joka liittyy kustannuksiin, jotka aiheutuivat UPS:n osallistumisesta FedExin ja TNT:n keskittymän valvontamenettelyyn, ei ole olemassa.
- 63 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa perustellusti, että väitettyjen kolmen eri vahingon välillä ei ole syy-yhteyttä.
- 64 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muutoksenhaun yhteydessä on kuitenkin niin, että kun yksi unionin yleisen tuomioistuimen esittämistä perusteluista on riittävä sen antaman tuomion tuomiolauselman perustelemiseksi, kyseessä olevassa tuomiossa esitetyssä muussa perustelussa mahdollisesti olevat virheet ovat merkityksettömiä mainitun tuomiolauselman kannalta, joten valitusperuste, jossa vedotaan näihin virheisiin, on tehoton ja se on hylättävä (tuomio 14.10.2014, Buono ym. v. komissio, C-12/13 P ja C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti tuomio 28.10.2021, Vialto Consulting v. komissio, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 86 kohta).
- 65 Näin ollen UPS:n ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa sekä neljännessä ja viidennessä valitusperusteessa esittämät väitteet, joilla se pyrkii osoittamaan, että puolustautumisoikeuksien loukkaamisen, joka vahvistettiin lopullisesti 7.3.2017 annetulla tuomiolla United Parcel Service v. komissio (T-194/13, EU:T:2017:144, 221 ja 222 kohta), lisäksi myös muita oikeussääntöjä on rikottu riittävän ilmeisellä tavalla, eivät voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen siinäkään tapauksessa, että niiden oletetaan olevan perusteltuja. Nämä väitteet on siis hylättävä tehottomina.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 66 Kuudennessa valitusperusteessa UPS moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se teki valituksenalaisen tuomion 353 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että tulonmenetyksen perusteella vaadittu vahingonkorvaus koski yksinomaan synergiaetujen arvioitua kokonaisarvoa ja että mikä tahansa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty vahingonkorvausvaatimus, joka on arvioitua kokonaistulonmenetystä pienempi, on uusi vahinkoperuste, jota ei voida ottaa tutkittavaksi, koska siihen on vedottu liian myöhään. UPS väittää erityisesti, että jos unionin yleinen tuomioistuimen mukaan UPS:llä ei ole oikeutta saada synergiaetujen menettämisestä väitetystä aiheutunutta menetystä korvatuksi kokonaisuudessaan, unionin yleisen tuomioistuimen asiana on luonnollisesti määrittää – täyttä tuomiovaltaansa käyttäen –, missä määrin myönnettävän korvauksen on oltava vaadittua kokonaismäärää pienempi.
- 67 Komissio katsoo, että kyseinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 68 On muistutettava, että UPS:n väite perustuu olettamukseen, jonka mukaan tulonmenetykseen liittyvä aineellinen vahinko sisältää, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 353 kohdassa, mahdollisuuden menettämiseen perustuvan vahingon, joka on siis vähäisempi osatekijä suhteessa vahinkoon, johon valittaja alun perin vetosi, eli pienempi kuin vaadittu kokonaismäärä.
- 69 Tämän tuomion 5 ja 6 kohdasta ilmenee kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti valituksenalaisen tuomion 353 kohdassa, että mahdollisuuden menettämiseen liittyvä vahingonkorvausvaatimus oli uusi vahinkoperuste, jota ei esitetty kannekirjelmässä. Koska suunnitellun keskittymän toteuttamista koskevan mahdollisuuden menettämiseen liittyvä vahinko on perustavanlaatuisesti erilainen kuin kyseisen keskittymän kieltämisestä aiheutunut vahinko, ensimmäisen vahinkoperusteeseen ei voida katsoa olevan vähäisempi osatekijä suhteessa toiseen vahinkoperusteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin ei näin ollen tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että mahdollisuuden menettämistä koskeva vahinkoperuste, johon oli vedottu ainoastaan UPS:n antamissa vastauksissa unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä, esitettiin liian myöhään, eikä sitä näin ollen voida ottaa tutkittavaksi (ks. vastaavasti tuomio 27.1.2000, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:2000:38, 47 kohta ja tuomio 7.11.2019, Rose Vision v. komissio, C-346/18 P, EU:C:2019:939, 43 kohta).
- 70 Kuudes valitusperuste on näin ollen hylättävä.
- 71 Koska yhtäkään UPS:n valituksensa tueksi esittämistä valitusperusteista ei ole hyväksytty, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 72 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 73 Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 74 Koska UPS on hävinnyt asian, se on komission vaatimuksen mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) United Parcel Service Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset